

Nr 145.

Av herr **Herou, m. fl.**, om upphävande av spannmålstullarna.

När frågan om spannmålstullarnas avskaffande senast behandlades, riksdagen 1923, förelåg ett utskottsutlåtande, vari det bl. a. heter: »I sådant hänseende må erinras, att en grundtanke i det gällande tullsystemet är den inbördes avvägning av å ena sidan industritullarna, en avvägning som är påkallad, bland annat därav, att jordbruket och dess binäringar i deras egenkap av viktiga avsättningsområden för landets industri *röna påverkan av de högre priser på arbetskraft och redskap, som betingas av det tullskydd, industrien åtnjuter.*» (Kurs. av undertecknade.)

Denna utskottsmajoritetens tankegång är alldeles riktig. Det vore orättvist att upprätthålla industritullar, som fördyra omkostnaderna för jordbruket, därest detta ej bleve kompenserat därför. Spannmålstullarna innebära dock en mycket egendomlig kompensation.

De många små jordbrukarna i vårt land bli utsugna genom industritullarna, men jämväl även genom spannmålstullarna.

Herr Höijer har i sina bekanta undersökningar visat, att de brukningsdelar i vårt land, för vilka det föreligger brist på tullskyddad spannmål, uppgå till 275,000 med tillsammans 1,230,000 hektar. Överskott på tullskyddad spannmål finnes däremot för 105,806 brukningsdelar med en areal av 2,500,000 hektar. Då är icke medräknat 44,000 brukningsdelar med en storlek av under 1 hektar. Medräknas dessa, föreligger brist vid ej mindre än cirka 319,000 av vårt lands 425,000 brukningsdelar. Således 75 % av landets jordbrukare ha ingen vinst av ens spannmålstullarna, utan utsugas mer eller mindre av desamma.

Ur flertalet jordbrukares intressesynpunkter kan man således yrka på spannmålstullarnas avskaffande.

Vi ha så mycket större skäl att göra ett sådant yrkande, då ju kvarn-trusten för närvarande tillskansar sig fördelen av det skydd, som de spannmålsförsäljande jordbrukarna eljest skulle erhålla.

Därtill kommer att spannmålstullarna nu, som alltid, med ofrånkomlig tyngd

drabba konsumenter, vars levnadsförhållanden äro så dåliga, att det bör vara statsmakterna angeläget att giva den förbättring däri, som ett avskaffande av dessa skulle innebära. Vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta upphäva tullsatserna för samtliga de varuslag, som falla under rubrikerna 74—79 b i gällande tulltaxa.

Stockholm den 21 januari 1924.

Viktor Herou.

K. Kilbom.

Aug. Spångberg.

Rob. Samuelsson.

Verner Karlsson.

J. P. Dahlén.

H. Molander.
